

[Justitsministeren.]

6 år. Anvendelse af denne strafferamme forudsætter, at forsæt til manddrab ikke er bevist, og det ærede medlems henvisning til straf for affektmord forekommer mig derfor ikke relevant.

Dommen er jo nu anket, og jeg finder det ikke rigtigt at give udtryk for nogen personlig mening om, hvorledes sagen bør afgøres.

Af *Poul Møller* til landbrugsministeren (den 11. august 1961):

„Med hvilken motivering har landbrugsministeren anvendt midler i henhold til § 4 i lov om afsætning af danske landbrugsvarer til dækning af gæld, som påhvilede Landbrugets Afsætningsråd for forpligtelser indgået inden lovens ikrafttræden?“

Hvorfor har ministeren ikke søgt bevillingsmyndighedernes godkendelse af denne disposition?“

Ifølge meddelelser i dagspressen har landbrugsministeren anvendt ca. 20 mill. kr. af midlerne i henhold til § 4 i lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. v. til dækning af forpligtelser, som Landbrugets Afsætningsråd har påtaget sig inden lovens ikrafttræden.

Da de pågældende midler efter min opfattelse har til formål at fremme landbrugets eksport med fremtiden for øje, ønsker jeg motiveret, hvordan de har kunnet anvendes til dette formål, ligesom jeg finder det påkrævet, at ministeren oplyser, hvorfor han har undladt på normal måde at søge bevillingsmyndighedernes godkendelse af den trufne disposition.

Landbrugsminister *Skyttes* svar (den 16. august 1961):

Som svar på det af det ærede medlem hr. Poul Møller stillede spørgsmål vil jeg gerne oplyse følgende:

Ifølge § 4, stk. 2, i lov nr. 195 af 16. juni 1961 om afsætning af danske landbrugsvarer kan landbrugsministeren i finansårene 1961-62 og 1962-63 yde et beløb af i alt 150 mill. kr. til iværksættelse af foranstaltninger til fremme af afsætningen af landbrugsproduk-

ter. I en skrivelse af 17. maj 1961 til det folketingsudvalg, der behandlede loven, blev det præciseret, at beløbet skal anvendes efter indstilling af Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger og efter samme retningslinjer, som blev fulgt med hensyn til de beløb, der tidligere blev anvendt til fremme af afsætningen af landbrugsprodukter. Disse tidligere beløb var i det væsentlige tilvejebragt ved afgifter såvel på eksporten som på tilsvarende varer solgt på hjemmemarkedet, men staten havde bemyndigelse til at yde garanti for den fornødne startkapital.

Afsætningsloven af 16. juni 1961 fortsætter altså den lovgivning, der begyndtes i 1958.

I en fællesskrivelse af 15. juli d. å. anmodede Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger landbrugsministeriet om, at der af det beløb på 150 mill. kr., som er omhandlet i § 4, stk. 2, i lov om afsætning af danske landbrugsvarer, måtte blive frigivet 22,5 mill. kr. til dækning af omkostningerne ved Landbrugets Afsætningsråds virksomhed.

Landbrugsorganisationerne henviste i deres henvendelse til landbrugsministeriet bl. a. til, at det af forskellige grunde ikke har været muligt at få indført salgsafgifter til finansiering af Afsætningsrådets virksomhed på alle de brancheområder, der var forudsat ved Afsætningsrådets oprettelse. De enkelte branchers andel i Afsætningsrådets udgifter måtte derfor afholdes af eksportorganisationernes driftskapital eller indkræves hos medlemsvirksomhederne, såfremt de ikke kunne afholdes af de ved § 4, stk. 2, i den nye lov om afsætning af danske landbrugsvarer til rådighed stillede beløb. Da eksportkonjunkturerne siden Afsætningsrådets oprettelse i 1957 for adskillige varer er blevet stærkt forringet og meget betydelige midler for tiden er bundet i lagre som følge af svigtende afsætningsmuligheder, fandt landbrugsorganisationerne, at en opkrævning hos eksportorganisationerne ville virke overordentlig belastende.

På baggrund af de af landbrugsorganisationerne fremsatte betragtninger har jeg tiltrådt anvendelsen af 22,5 mill. kr. til dæk-